

от **Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията**, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков, гр. Варна, бул. "Владислав Варненчик" № 133, бл.40, вх.А, ап.43

СРЕЩУ

чл.36 ал.12 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието (УПМП)

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

С горепосочената разпоредба МС е възложил на министъра на правосъдието по предложение на главния директор на Главна дирекция "Охрана" при Министерството на правосъдието (МП) да определя със заповед правилата за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността на сградите на ВКС, ВАС, на главния прокурор, на ВКП, ВАдП, НСС, ВСС, МП, Националния институт на правосъдието, на апелативните, окръжните, административните и районните съдилища, прокуратурите и окръжните следствени служби, с което е влязъл в противоречие с правилото за разделение и независимост на властите - чл.8 от Конституцията, поради което е противоконституционно не само правилото по чл.36 ал.12 от УПМП, но и издадената въз основа на него заповед № ЛС-04-689 /16.07.2008 г. на министъра на правосъдието, с която е определено правило №17.1. от ПРАВИЛА за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността в съдебните сгради и обекти, въвеждащо изисквания за благоприличие към облеклото на гражданите за достъпа им в съдебните сгради, което правило ведно с решенията на ВАС по адм.д. 13828 /2008 г. и 6270 /2009 г. е поводът и определя правния ни интерес за настоящото оспорване.

УПМП е приет от МС по предложение на министъра на правосъдието на основание чл.42 ал.4 от Закона за администрацията. Съгласно чл.391 ал.1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) към министъра на правосъдието има Главна дирекция "Охрана", която осъществява дейността по охраната на органите на съдебната власт. Следователно законодателят е овластил изпълнителната власт чрез министъра на правосъдието единствено с властта да администрира охраната на органите на съдебната власт и нищо повече. Вътрешният ред в съдебните сгради, извън въпросите, касаещи сигурността на работещите в тях и на гражданите, е работа на съдебната власт. Министърът на правосъдието не може да определя вътрешен ред в съдебните сгради, извън въпросите на сигурността, защото това е намеса във вътрешните работи на независимата съдебна власт. Този извод следва от правилото на чл.16 ал.1 от ЗСВ, според което ВСС представлява съдебната власт и осигурява нейната независимост, определя състава и организацията на работа на съдебната власт и осъществява управление на дейността ѝ. Затова правомощие само на ВСС е да определи с какво облекло гражданите ще бъдат допускани в съдебните сгради. Например според чл.31 от ЗСВ ВСС дава становища на МС и на НС по законопроекти, отнасящи се до съдебната власт. С още по-голяма сила това правило трябва да се прилага при приемането на подзаконовни нормативни актове, които се отнасят до съдебната власт. Т.е. ако облеклото на гражданите, които искат да влязат в една съдебна сграда, е въпрос от значение за охраната и сигурността на тази сграда и на работещите в нея, то неговото определяне следва да бъде осъществено най-малкото въз основа на изразено от ВСС становище, защото стопанин на една съдебна сграда е съдебното учреждение, на което тя е предоставена за ползване и управление, а как ще бъдат допускани посетителите в сградата е въпрос, който следва да бъде разрешен от стопанина на сградата, при когото отиват посетителите.

Съгласно чл.15 ал.1 от Закона за нормативните актове нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и другите нормативни актове от по-висока степен. Съгласно ал.3 от същия член и чл.5 ал.1 от АПК, когато постановление, правилник, наредба, инструкция или друг подзаконов нормативен акт противоречи на нормативен акт от по-висока степен, **правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт.**

Ето защо **МОЛЯ** да отмените правилото по чл.36 ал.12 от УПМП като незаконосъобразно и противоконституционно, като ни присъдите и направените по делото разноски за съдебни такси, пощенски и транспортни разходи и адвокатска защита.

Приложения: Препис от реш. №1388 /13.02.2007 г. по фирм. дело № 252 /2007 г. на ВОС като доказателство по чл.151 т.1 от АПК и препис от жалбата.

Гр. Варна, 13.07.2009 г.

С уважение: () /Юлиан Чолаков/